

[Fogh Rasmussen]

anti-NATO parti, som landets udenrigsminister ser som en støtte for udenrigs- og sikkerhedspolitikken efter valget til efteråret! Det må da give stof til eftertanke i CD og i Kristeligt Folkeparti.

Nu kunne jeg selvfølgelig vælge at fæste lid til statsministerens udsagn om, at udenrigspolitikken ikke må misbruges i indenrigspolitisk øjemed, og det kunne jo så være en god anledning for statsministeren til på foranledning af det spørgsmål, jeg her har stillet, nu at skabe fornøden klarhed over, hvad det egentlig er, der er regeringens linje i forsvars- og sikkerhedspolitikken.

Lad mig derefter vende mig til den økonomiske situation og sige, at det er glædeligt, at der er startet et opsving i den internationale økonomi, og at det er glædeligt, at dette opsving også sætter mere gang i den danske økonomi. Venstre glæder sig over den spirende vækst. Især er det positivt, at investeringerne i erhvervslivet er på vej op.

Der er to grunde til den større vækst. For det første er der kommet mere gang i den internationale økonomi, og for det andet er renten i Europa faldet drastisk i løbet af det sidste års tid.

Når Danmark nu kan ride med på det internationale opsving, så er det, fordi den danske økonomi i løbet af 1980'erne blev udviklet til en af de stærkeste i Europa. Efter den socialdemokratiske regerings kollaps i 1982 sørgede det borgerlig-liberale flertal for at føre en genopretningspolitik, som førte Danmark fra bunden af den ringeste division til toppen af superligaen.

I Venstre er vi stolte over, at ti års solid og ansvarlig økonomisk politik har skabt overskud på betalingsbalancen, lav inflation, lav rente og valutastabilitet, og jeg vil da også gerne kvittere over for statsministeren og sige, at vi har bemærket, at statsministeren i sin tale i dag anerkendte de tidligere regerings andel i overskuddet på betalingsbalancen, den lave inflation og den lave rente. Statsministeren sagde: Fundamentet er i orden.

Jeg synes, det er godt, at statsministeren gør den erkendelse. Vi har ikke været forvænt med det, og derfor noterer jeg det da bestemt som en positiv ting, at statsministeren indrømmer, at den nuværende regering overtog et veldækket bord.

Men så må jeg straks sige, at vi er meget berøvede over, at vi så har fået en regering, som er i fuld færd med at solde fremgangen op. Senest har de økonomiske vismænd advaret imod følgerne af regeringens politik. De økonomiske vismænd har advaret om, at en fortsættelse af regeringens politik kan føre til skattestigninger og en ringere betalingsbalance, og de økonomiske vismænd fastslår, at regeringens orlovsordninger fører til et fald i beskæftigelsen.

Vi kan konstatere, at som følge af større vækst kommer der nu masser af ekstra skatteindtægter i statskassen; i løbet af 1994 og 1995 kommer der faktisk 36 mia. kr. ekstra ind i skat. Men regeringen solder disse penge op i nye udgifter. I løbet af de samme to år – 1994 og 1995 – øger finansministeren statens udgifter med 37 mia. kr., og det er selvfølgelig det, der har fået os til at sige, at pengene fosser ud af statskassen.

Nettoresultatet er, at statens underskud forbliver på omkring 50 mia. kr. både i 1993, i 1994 og i 1995 – trods den økonomiske fremgang – og staten har i forvejen en gæld på mere end 550 mia. kr. Staten skal årligt af med 62 mia. kr. i renter af den gæld, og både gælden og renterne er stigende. Det er tal, der er så alarmerende, at alle kræfter burde sættes ind på at nedbringe underskuddet.

Nu har vi endelig fået chancen for at nedbringe statens underskud, fordi den økonomiske vækst giver ekstra skatteindtægter, og disse skatter burde ubeskåret gå til at nedbringe underskuddet og gældsætningen, men regeringen har valgt at solde pengene op i typisk socialdemokratisk tilskudspolitik.

Finansministeren undskylder sig så med, at der er råd til det. Nej, der er ikke råd til alle regeringens tilskud, når underskuddet er på 50 mia. kr. Hvis ikke underskuddet bliver bragt ned, når der er økonomisk fremgang, kommer vi aldrig af med underskuddet.

Der venter en regning for det gilde, som regeringen har holdt her i valgåret. Alle ved, at regeringens tilskudspolitik ikke er gratis. Regeringen prøver ganske vist at skjule regningen og udskyde den til efter valget, men alle ved, at hvis Socialdemokratiet fortsat er i regering efter valget, kommer der en kæmpe skatteregning.